

mgr Magdalena Hudyma

Seminarium Katedry Postępowania Cywilnego

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego

19 stycznia 2021 r., godz. 18:00

„Zasada bezpośredniości w polskim kodeksie postępowania cywilnego a transgraniczne postępowanie dowodowe w ramach UE”

1. Wprowadzenie
2. Zasada bezpośredniości w polskim postępowaniu cywilnym
 - 2.1. Formalne i materialne ujęcie zasady bezpośredniości
 - 2.2. Postrzeganie roli zasady bezpośredniości dla prawidłowości rozstrzygnięcia
 - 2.3. Zasada bezpośredniości a gwarancje procesowe stron
3. Zasada bezpośredniości a transgraniczne przeprowadzenie dowodu przez sąd krajowy w ramach Unii Europejskiej
 - 3.1. Zasada bezpośredniości a wybór przez sąd sposobu przeprowadzenia dowodu w innym kraju Unii Europejskiej
 - 3.2. Wybrane przeszkody w realizacji zasady bezpośredniości w obecnym stanie prawa i praktyki sądowej
4. Wnioski

Literatura (wybór):

1. T. Ereciński, „Zasada bezpośredniości w postępowaniu apelacyjnym” [w:] „Studia z prawa cywilnego i gospodarczego. Księga pamiątkowa dedykowana Profesor Czesławie Żuławskiej”, red. B. Gnela, J. Koczanowski, R. Szostak, Kraków 2000;
2. R. Greenstein, „Determining Facts: The Myth of Direct Evidence”, *Houston Law Review*, 45/2009;
3. P. Rylski, „Przesłuchanie przed konsulem w postępowaniu cywilnym”, *Przeгляд Sądowy* 6/2019;
4. P. Rylski, „Zmiany w przepisach o postępowaniu apelacyjnym w świetle modelu apelacji cywilnej”, *Polski Proces Cywilny* 1/2020;
5. E. Storskrubb, „Obtaining evidence” [w:] „Civil Procedure and EU Law: A Policy Area Uncovered”, Oxford 2008;
6. K. Weitz, „Współpraca państw członkowskich UE w zakresie przeprowadzania dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych”, *Kwartalnik Prawa Prywatnego* 2005 z.2;
7. M.C. van Wijk, „Cross-border evidence gathering. Equality of arms within the EU?”, Haga 2017;
8. B. Wołodkiewicz, „Zmiana ustaleń faktycznych przez sąd drugiej instancji”, *Przeгляд Sądowy* 3/2019;
9. K. Ziemianin, „Dowód z zeznań świadka w świetle zasady bezpośredniości”, *Polski Proces Cywilny* 3/2018.

Orzecznictwo (wybór):

1. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. II CSK 399/17;
2. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. II CZ 37/17;
3. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r., sygn. IV CSK 535/10;
4. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2007 r., sygn. III CSK 61/07;
5. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1999 r., sygn. III CZP 59/98.